

Tweede Dinsdagconferentie in de reeks met het thema: 'Solidariteit en Waardigheid' het is serie XVI en deze conferentie wordt weer begeleid door Gerda Wieggers. Zij gaf als titel aan deze middag: **Simone Weil – 'haar spirituele bewustwording en haar liefde tot het schone van de wereld'**.

<https://www.nrc.nl/nieuws/2018/11/15/denken-over-arbeid-en-macht-a2755358> toevallig heeft NRC Handelsblad een artikel over Simone Weil, zoals beloofd de link voor de conferentiedeelnemers.

De conferentie start met een aantal zinnen pagina 40 – 41 uit 'Wachten op God ' vierde Brief en Beschouwingen van Simone Weil: brieven aan pater Perrin, de dominicaan die haar geestelijk leidsman was. Een aantal spirituele ontdekkingen:

1935 - reis naar Spanje en Portugal – Bij een treurige processie van vissersvrouwen die oude liederen zingen, overvalt haar [Simone] de gedachte dat het christendom een slavenreligie is en dat slaven niet anders kunnen dan zich erbij voegen, zichzelf inbegrepen.

1937 – Ze [Simone] is in Assisi; in de kapel van Santa Maria del Angeli dwong iets haar, voor het eerst om op de knieën te gaan.

1939 – Ze [Simone] bezoekt het Benedictijnerklooster in Solesmes. Een jonge Engelsman wordt een soort engelbode door haar attent te maken op het gedicht 'Love' III van George Herbert (1592 – 1633). Het gedicht kreeg voor haar de waarde van een gebed. En eens was Christus zelf afgedaald toen zij het gebed opzegde en had bezit van haar genomen. Aan Perrin: 'Toen was ik door een uiterste inspanning van mijn aandacht in staat buiten dit ellendige lichaam te treden'. Later zegt Simone, ontdekte ik al lezende, het gedicht dat Liefde heet en waarvan ik u een, helaas nogal slechte, vertaling heb voorgelezen'. 'Love' van George Herbert, is vertaald door Arie van der Krogt:

God van Liefde

God zei: wees welkom, maar mijn ziel kromp in
Door wat ik had misdaan,
Maar liefdevol zag Hij mijn aarzeling
Bij het naar binnen gaan,
En lief was ook de toon waarop Hij sprak:
Of er nog iets ontbrak.

Een gast, zei ik, die hier een plaats verdient.
Hij zei: die gast ben jij.
Ik, die vol zonde is? U hier te zien
Is al te hoog voor mij.
Maar wie zorgde er voor dat jij Mij ziet,
Vroeg Hij, was ik dat niet?

Jawel Heer, maar vertroebeld is mijn blik;
Mijn schuld verdient geen eer.
Wie anders, zegt Hij, draagt die schuld dan ik?
U zal ik dienen, Heer.
Kom, eet zo vaak mijn Lichaam als het kan.
Ik kwam en at ervan.